

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 140/12
V Luxembourg, 8. novembra 2012

Sodba v zadevi C-40/11
Yoshikazu Iida proti Stadt Ulm

Državljan tretje države, ki zakonito prebiva v državi članici izvora svoje hčere in svoje žene, medtem ko sta se slednji preselili v drugo državo članico, se ne more sklicevati na njuno državljanstvo Unije, da bi utemeljil svojo pravico do prebivanja v skladu s pravom Unije

Y. Iida, japonski državljan je od leta 1998 poročen z Nemko in od leta 2005 živi v Ulmu (Nemčija), kjer ima stalno zaposlitev. Njuna hči se je rodila leta 2004 v Združenih državah Amerike in ima nemško, japonsko in ameriško državljanstvo. Zakonca od leta 2008 dejansko živita ločeno, čeprav se nista razvezala, pri čemer se je žena s hčerjo naselila na Dunaju (Avstrija). Zakonca skupno izvršujeta roditeljsko pravico nad hčerjo. Tako Y. Iida obiskuje svojo hčer en konec tedna na mesec na Dunaju in hči večino počitnic preživlja pri svojem očetu v Ulmu. Y. Iida je pridobil pravico do prebivanja v Nemčiji v okviru pridružitve svoji družini, po odhodu žene in hčere pa je pravico do prebivanja pridobil zaradi svoje zaposlitve. Podaljšanje njegovega dovoljenja za prebivanje je bilo diskrecijsko. Y. Iida je zaprosil za izdajo dovoljenja za prebivanje kot družinski član državljana Unije na podlagi Direktive 2004/38¹ o državljanstvu Unije, kar so mu nemški organi zavrnilo.

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Upravno sodišče Baden-Württemberg) sprašuje Sodišče ali pravo Unije dovoljuje državljanu tretje države s pravico do varstva in vzgoje otroka, državljana Unije, da ostane na ozemlju države članice izvora svojega otroka (Nemčija), za ohranitev rednih osebnih stikov, potem ko se je otrok naselil v drugi državi članici (Avstrija).

Sodišče je najprej upoštevalo, da bi Y. Iida načeloma lahko pridobil dovoljenje za bivanje za daljši čas v smislu Direktive 2003/109² o državljanih tretjih držav, na svoj predlog in neodvisno od družinskega položaja. Y. Iida dejansko že več kot pet let zakonito prebiva v Nemčiji in zdi se, da ima zadostne vire za svoje vzdrževanje in tudi za zdravstveno zavarovanje.

Zatem je Sodišče ugotovilo, da se Y. Iida ne more sklicevati na pravico do prebivanja družinskega člana državljana Unije na podlagi Direktive 2004/38. V skladu z Direktivo namreč ta pravica predpostavlja, da gre za prednika v ravni vrsti, ki ga mora otrok vzdrževati. Y. Iida ne izpolnjuje tega pogoja, saj je njegova hči tista, ki je vzdrževana.

Tudi če se Y. Iida lahko šteje za družinskega člana svoje žene, od katere živi ločeno, čeprav nista razvezana, vseeno ne izpolnjuje pogoja iz Direktive, v skladu s katero bi se moral pridružiti ali spremljati družino v drugi državi kot v tisti, katere državljanica je njegova žena.

Med drugim Sodišče pojasnjuje, da se Y. Iida ne more pridobiti pravice do prebivanja neposredno na podlagi Pogodbe o delovanju evropske Unije s sklicevanjem, da sta njegova hči in žena državljanici Unije. Ob upoštevanju vseh okoliščin tega primera, zavrnitev pravice do prebivanja Y. Iida, ki je izpeljana iz njenega statusa državljanke Unije, ne tvega, da bi jima otežila učinkovito

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, str. 77 in – popravki – UL L 229, str. 35, in UL 2005, L 197, str. 34).

² Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, str. 44)

uresničevanje bistva pravic, ki so povezane z njunim statusom ali da bi jima otežila uresničevanje njune pravice do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic.

Sodišče v tem pogledu poudarja, da je Y. lida v Nemčiji vedno prebival v skladu z nacionalnim pravom, ne da bi neobstoje pravice prebivanja na podlagi prava Unije odvrnil njegovo hčer in njegovo ženo, da bi uresničevali pravico do prostega gibanja s preselitvijo v Avstrijo. Še več, Y. lida lahko tudi po njuni preselitvi pridobi pravico do prebivanja v Nemčiji na drugi pravni podlagi, ne da bi se moral sklicevati na evropsko državljanstvo svoje hčere in svoje žene.

Na koncu, Y. lida se ne more sklicevati na Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, ki zagotavlja pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter nekatere otrokove pravice. Y. lida namreč ne izpolnjuje pogojev iz Direktive 2004/38 in ni zaprosil za pravico do prebivanja kot rezident za daljši čas v smislu Direktive 2003/109, zato njegov primer ne predstavlja nobene navezne okoliščine s pravom Unije, tako da Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ni mogoče uporabiti.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na [„Europe by Satellite“](#) (+32) 2 2964106